

מעדותה של חוה קוטון על שנותיה במחנה העקורים בגרמניה לאחר המלחמה

...אני הייתי 3 שנים בגרמניה.

ש. מה עשית שם?

ת. בעלי עובד בבית דפוס. גיסי ובעלי, הבני דודים שלי, הם עבדו בבית דפוס שמה, הם במקצוע הזה.

ש. עבור הגרמנים?

ת. לא, בשביל יהודים, עיתון יהודי. שם היו הרבה יהודים בזה.

ש. איפה?

ת. אחרי המלחמה במינכן. שם היה גם כן, מחנה - מקום שהחזיקו את כל היהודים, מיוחד. ג'וינט נתן אוכל, אונר"א, אוכל היה, בגדים, הם נתנו הכל. אבל הם עבדו גם. ובאתי פה, ופה גם, בעלי-

ש. מתי באת הנה?

ת. '49. ב-'48 נולדה הבת.

ש. במינכן? מתי התחתנת?

ת. ב-'47. במינכן. ב-'49 באנו פה.

ש. ואתם גרתם ככה באיזה בית שרק יהודים גרו?

ת. זה כל המקום רק יהודים, כולם מי שחזר ממחנות הריכוז שמה גרנו - מרוסיה, שמה גרו רק יהודים. בשביל זה נתנו לנו חדרים, אוכל נתן לנו ג'וינט, אונר"א. [=מחנות העקורים, DP'S] הם עבדו והוציאו שם עיתון ביידיש.

וב-'49 באנו פה. באנו לאחותי, היינו אצל אחותי כמה חודשים, עד שהסתדרנו באיזה צרף, נו, ככה לאט לאט.

מקור: ארכיון יד ושם 0.3/7817